

КЪМЪ ЧИТАТЕЛИТЪ.

Малкитѣ наши преподавателъни учебници: Св. Истории, Катихисчета, Начални познания и други сж внесени въ нашитѣ училища, като учебници, съ кои ученикътъ трябва да са учупва и да са поприготовлява въ изустно обучаванье. Всякъ единъ учитель, който е преподавалъ по тия книжки, мисля, да е позналъ колко тешки и безполезни сж тия учебници за малкитѣ ученици.

Азъ исхвърлихъ тия учебници съвсѣмъ отъ училището; а намѣсто тѣхъ, въ това приготвително време на ученикътъ, занимавахъ го повечето съсъ силенъ прочитъ и съсъ изучаване наустъ разни легки прикасчици, както н. п. *Милкова рѣвностъ*, *Историйката на Иосифа* и разни сжщо вразумителни басни. Потогъзи сжщъ урѣдъ слѣдваха и мнозина отъ моитѣ ученици, кое ги и принудило да издадхтъ една отъ тия книжки: „*Милкова рѣвностъ*.“

Тая книжка не е никакъ писана съ цѣль за да стане, като книжка учебна по всичкитѣ ни училища, защото такыва упражнения можи да направи всякъ единъ учитель за ученицитѣ си. Нъ силното настояванье на нѣкой отъ ученицитѣ ми ма принуди да имъ я дамъ въ тѣхно расположение и да си я напечататъ. Макаръ и тжй азъ пакъ препорѣчавамъ книжката „*Милкова рѣвностъ*“ на всички учители, да я приематъ на драго сърдце и да я введатъ въ училищата като книжка за прочитанье и за изустно упражнение. До сега, преподавана отъ ръкопись, въ много училища са е посрѣшпала добръ отъ ученикътъ—е, това не е малко.

Дядядово 1 Октовр, 1872

Д. Блъсковъ.
